

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: L. Bagrin)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Roman Tcaci,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Roman Tcaci
împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20
Chișinău în procedura de faliment și Rodicăi Tcaci cu privire la divizarea
conturilor contabile ale coproprietarilor și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t a ț ă :

La 04 februarie 2019, Roman Tcaci a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎMGFL nr. 20 în proces de insolvență și Rodicăi Tcaci cu privire la
divizarea conturilor contabile ale coproprietarilor și încasarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea din 17 mai 2018 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a desfășurat căsătoria dintre Roman Tcaci și
Rodica Tcaci. Domiciliul copiilor minori fiind stabilit cu mama, Rodica Tcaci.

A menționat că Rodica Tcaci locuiește cu copiii de una singură în
apartamentul nr. 51 și studioul 60 (încăpere anexată) din mun. Chișinău, bd.
XXXXX 9/1. Aceasta a preluat folosința exclusivă a bunurilor numite începând cu
data de 23 decembrie 2017 și în toate modurile restricționează accesul
reclamantului la aceste bunuri.

Reclamantul a susținut că având domiciliu separat, nu duce gospodărie
comună cu Rodica Tcaci din luna aprilie 2017 și achită serviciile comunale
consumate la locul său de domiciliu din mun. Chișinău, bd. XXXXX 20/3, ap. 41.

În acest context a considerat că nu urmează să suporte și să achite datoriile
Rodicăi Tcaci, dat fiind faptul separarea lor, or, ultima cu rea-voință nu achită
datoriile acumulate la serviciile comunale.

La 11 iunie 2018, Roman Tcaci s-a adresat către ÎMGFL nr. 20 în proces de
insolvență cu cerere, prin care a solicitat divizarea contului personal, însă,
cererea în cauză a fost ignorată de întreprindere, reclamantul fiind obligat la plata
serviciilor în proporția de care, de fapt nu a beneficiat.

Încercarea de soluționare a litigiului pe cale amiabilă s-a soldat cu eșec.

Reclamantul a solicitat deschiderea conturilor separate pentru Roman Tcaci și Rodica Tcaci, începând cu data de 11 iunie 2018 pentru apartamentul nr. 51, nr. cadastral XXXXX.01.051 din mun. Chișinău, bd. XXXXX 9/1; cu divizarea contului personal începând cu aceeași dată pentru calcularea serviciilor aferente apartamentului în proporție de 50% pentru Roman Tcaci și 50% pentru Rodica Tcaci; deschiderea conturilor separate pentru Roman Tcaci și Rodica Tcaci, începând cu data de 11 iunie 2018 pentru studioul nr. 60, nr. cadastral XXXXX.01.060 din mun. Chișinău, bd. XXXXX 9/1; cu divizarea contului personal începând cu aceeași dată pentru studioul nr. 60 din mun. Chișinău, bd. XXXXX 9/1, în proporție de 50% pentru Roman Tcaci și 50% pentru Rodica Tcaci; corectarea evidenței contabile a ÎMGFL nr. 20 în proces de insolvență și corectarea conturilor spre plată (facturi) emise pentru apartamentul nr. 51 din mun. Chișinău, bd. XXXXX 9/1, studioul nr. 60 din mun. Chișinău, bd. XXXXX 9/1, cu emiterea acestor conturi (facturi) pentru Roman Tcaci separat de conturile emise pentru Rodica Tcaci; eliberarea unor certificate divizate, pentru fiecare plătitor separat; compensarea în mod solidar din contul pârâților a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Roman Tcaci împotriva ÎMGFL nr. 20 Chișinău în procedura de faliment și Rodicăi Tcaci cu privire la divizarea conturilor contabile ale coproprietarilor și încasarea cheltuielilor de judecată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 12 noiembrie 2019, Roman Tcaci a declarat apel, solicitând admiterea cu casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Roman Tcaci și s-a menținut hotărârea din 11 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a considerat ca fiind corectă concluzia instanței de fond din următoarele considerente.

Prin prisma pct. 17-18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, art. 315, 344, 345 alin. (1), 349, 366 alin. (1), Colegiul a învederat că instanța de fond justificat a concluzionat că, obiectul litigiului dat este separarea conturilor deschise de ÎMGFL nr. 20 pentru apartamentul nr. 51 și studioul nr. 60, amplasate în mun. Chișinău, bd. XXXXX 9/1. Deci, Roman Tcaci a invocat că divizarea contului personal în proporție de 50% pentru Roman Tcaci și 50% pentru Rodica Tcaci, urmează să se realizeze reieșind din prevederile art. 373 Codul civil, or, prevederile art. 373 din Codul civil instituie în mod expres prezumția de egalitate a bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, prezumție care este aplicabilă situației de împărțire a respectivelor bunuri.

Respectiv, aplicabile litigiului sunt prevederile art. 371 din Codul civil, care statuează că bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei sunt proprietatea lor comună în devălmășie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Orice bun dobândit de

soți în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmășie până la proba contrară.

În circumstanțele de fapt respective, Colegiul a calificat ca fiind justificată concluzia instanței de fond că deschiderea conturilor separate pentru Roman Tcaci și Rodica Tcaci pentru apartamentul nr. 51, nr. cadastral XXXXX.01.051 din mun. Chișinău, bd. XXXXX 9/1, și studioul nr. 60, nr. cadastral XXXXX.01.060 din aceeași adresă, nu există atât timp cât regimul juridic al bunurilor nominalizate este unul devălmaș. Or, cotele părți pentru achitarea serviciilor comunale se calculează reieșind din suprafața apartamentului. Iar, pentru a stabilit modul de divizare a contului personal, într-o primă ordine de idei se impune stabilirea cotelor părți din bun – circumstanță care nu este întrunită în prezentul litigiu.

Sub aspectul dat, Colegiul a reținut că prima instanța întemeiat a respins și pretențiile cu privire la corectarea evidenței contabile a ÎMGFL nr. 20 în proces de insolvabilitate și corectarea conturilor spre plată (facturi) emise pentru apartamentul nr. 51 din mun. Chișinău, bd. XXXXX 9/1, studioul nr. 60 din mun. Chișinău, bd. XXXXX 9/1, cu emiterea acestor conturi (facturi) pentru Roman Tcaci separat de conturile emise pentru Rodica Tcaci, și eliberarea unor certificate divizate, pentru fiecare plătitor separat și pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, dat fiind faptul respingerii pretenției de bază.

La 17 iulie 2020, Roman Tcaci a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi soluții de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat și au încălcat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, au interpretat eronat legea precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 mai 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 16 iunie 2020 (f.d. 104), însă la actele cauzei nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 17 iulie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 04 august 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1261/2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs

cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 111), care a fost recepționată de intimați la data de 06-07 august 2020, fapt confirmat prin avizele de recepție (f.d. 113-114), or, până la data examinării cauzei nu au depus referință.

Examinând temeiurile recursului declarat de Roman Tcaci, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Roman Tcaci nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă,

din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Roman Tcaci, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Roman Tcaci, împotriva deciziei din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat